

Hoofdstuk 129

Asmahaëls rede over het wezen van Jehova

(7 aug. 1841)

1. Na deze woorden van Adam ging Asmahaël direct naar het drietal toe en sprak als volgt tegen hen: "Luister, jullie drieën, - Jura, Bhusin en Ohorion!
2. Wie is er zo kleinmoedig als een vlieg en vol vrees als een duif en angstig als een veldmuis, waardoor hij bij de meest voorzichtige toenadering op - en wegvliegt en bij het geringste geruis in de struiken van het woud vlucht en als er ergens een paar steensplinters in het dal neerkomen, zich vol angst verstoopt in de spleten van de aarde?!
3. Denk je dan dat Jehova dadelijk klaar staat om Zijn kinderen te doden als Hij ergens een paar stenen over elkaar laat vallen?!
4. Als Hij vreugde zou beleven aan het doden, zou Hij dat reeds van eeuwigheid af aan hebben gehad; en zou Hij op deze manier een vriend van de dood zijn, waarlijk, je kunt ervan verzekerd zijn, dan zou Hij ook heel beslist niet alleen geen aarde, geen maan, geen zon en geen sterren met al hun grote scheppingswonderen geschapen hebben, maar ook niet eens een zonnestofje!
5. Maar omdat Jehova - zoals je aan alles wat je omringt kunt zien - dat niet is, maar juist het meest volslagen tegendeel daarvan en dus de grootste vriend van het leven, ja nog meer, dat Hij geheel alleen het meest eeuwige en in wezen het leven Zelf is, want alles wat door Zijn adem leeft, leeft vanuit Hem - daarom is Hij ook de eeuwige liefde Zelf en trekt daarom eeuwig al Zijn werken alleen maar naar Zich toe en alle schepselen hebben hun wijze ordening, maar de kinderen zijn vrij in hun doen en laten en zijn door niets gebonden, behalve dat zij leven moeten en wel omdat Jehova een vriend van het leven, maar niet van de dood is -, daarom behoeven vooral Zijn kinderen niet bevreesd te zijn snel gedood te worden, in het bijzonder niet diegenen die zoals jullie, de uitermate goede, grote, heilige Jehova getrouw liefhebben en alle hoop op Hem hebben gevestigd!
6. Wees daarom nu vol goede moed en koester geen dwaze vrees meer; want zou Jehova je hebben willen doden, hoe had je dan zo oud kunnen worden als je nu al bent?!
7. Maar eens zal er nog een tijd komen waarop jullie nakomelingen tot aan het einde van hun lichamelijke proefleven op aarde nooit meer zoveel jaren zullen tellen als jullie, en er zullen nog velen onder hen zijn die Jehova nog veel meer zullen liefhebben dan jullie nu. Ja, in die tijden zullen door Jehova zelfs zuigelingen aan de moederborst van hun ouders worden weggenomen en deze ouders zullen daarover zeer treuren en in hun droefheid toch Jehova's lof zingen en Hem alles offeren en daarbij niet zoals jullie denken dat Jehova iemand is die plezier heeft in doden!
8. Zie, dat was een grove fout van jullie; scherp in de toekomst je vertrouwen en laat je liefde tot Jehova groeien, dan zullen jullie met vaste voet over brandend wereldpuin lopen! Want machtig is de arm van Jehova, en aan degenen die Hij vastgrijpt en leidt, zullen te gronde gaande werelden niet bij machte zijn enig kwaad te doen, evenmin als de macht die Hij tot een bestemde tijd prijs gaf om haar eigen vrijheid te beproeven, en dat is de welbekende macht van de slang.
9. Blijf nu hier een korte tijd in vrede wachten tot Ik terugkom; want nu vertrek Ik als laatste bode om jullie kinderen te halen en hen allemaal hiernaartoe te brengen, opdat ook zij zullen ervaren en erkennen, hoe buitengewoon goed en vol van liefde de door jullie zo dwaas gevreesde Jehova is!
10. Ja, Gods grimmige toorn is vreselijk! Dat is een eeuwig vuur dat nimmer dooft; maar God heeft desalniettemin toch al Zijn macht in de liefde gelegd en in geen geval in Zijn grimmige toorn die voor eeuwig ondergeschikt is aan de eeuwige liefde en die alleen is het eeuwige, meest vrije leven in Hem!
11. Overdenk dat ondertussen, tot ik terugkom! Amen."

